

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzny (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik), Orange A/S (przedstawiciel: J. Balling, adwokat)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 27 października 2005 r. w sprawie T-336/03 Éditions Albert René przeciwko OHIM i Orange (MOBILIX), w którym Sąd oddalił skargę wniesioną przez właściciela wspólnotowego i krajowego słownego znaku towarowego „OBELIX” dla niektórych towarów i usług należących między innymi do klas 9, 16, 28, 35, 41 i 42 o stwierdzenie nieważności decyzji R 559/2002-4 wydanej przez Czwartą Izbę Odwoławczą OHIM w dniu 14 lipca 2003 r., w której oddalono w części odwołanie od decyzji Wydziału Sprzeciwów odrzucającej sprzeciw wobec zgłoszenia słownego znaku towarowego „MOBILIX” dla niektórych towarów i usług należących do klas 9, 16, 35, 37, 38 i 42.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Éditions Albert René Sàrl zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 143 z 17.6.2006.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 16 grudnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szegedi Ítéltábla — Republika Węgier) — W postępowaniu w sprawie Cartesio Oktató és Szolgáltató Bt

(Sprawa C-210/06) (¹)

(Przeniesienie siedziby spółki do innego państwa członkowskiego niż państwo utworzenia spółki — Wniosek o zmianę danych dotyczących siedziby w rejestrze handlowym — Odmowa — Apelacja od postanowienia sądu rejestrowego — Artykuł 234 WE — Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Dopuszczalność — Pojęcie „sąd” — Pojęcie „sąd krajowy, którego orzeczenia nie podlegają zaskarżeniu według prawa wewnętrznego” — Apelacja od postanowienia w sprawie wystąpienia z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Uprawnienie sądu apelacyjnego do wycofania tego postanowienia — Swoboda przedsiębiorczości — Artykuły 43 WE i 48 WE)

(2009/C 44/04)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Szegedi Ítéltábla

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona w postępowaniu przed sądem krajowym: Cartesio Oktató és Szolgáltató Bt

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Szegedi Ítéltábla — Wykładnia art. 43, 48 i 234 WE — Brak możliwości przeniesienia siedziby spółki utworzonej na podstawie prawa jednego z państw członkowskich do innego państwa członkowskiego bez jej wcześniejszej likwidacji w państwie pochodzenia.

Sentencja

- 1) Sąd, taki jak sąd krajowy, rozpoznający apelację od postanowienia wydanego przez sąd rejestrowy, w którym odrzucił on wniosek o zmianę danych w tym rejestrze, należy uznać za sąd uprawniony do wystąpienia z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym na mocy art. 234 WE, mimo iż ani w przypadku postanowienia sądu rejestrowego, ani w przypadku rozpoznania apelacji przez sąd krajowy nie jest przewidziane postępowanie o charakterze kontryktoryjnym.
- 2) Takiego sądu, jak sąd krajowy, którego orzeczenia wydane w ramach takiego sporu, jak spór zawisły przed sądem krajowym, mogą być przedmiotem skargi kasacyjnej, nie można uznać za sąd, którego orzeczenia nie podlegają zaskarżeniu według prawa wewnętrznego w rozumieniu art. 234 akapit trzeci WE.
- 3) Wobec istnienia przepisów prawa krajowego dotyczących prawa do zaskarżenia postanowienia w sprawie wystąpienia z odwołaniem prejudycjalnym, zgodnie z którymi całość sprawy będącej przedmiotem postępowania przed sądem krajowym pozostaje zawisła przed tym sądem, a jedynie postanowienie odsyłające jest przedmiotem ograniczonego odwołania, art. 234 akapit drugi WE należy interpretować w ten sposób, że uprawnienie przyznane na mocy tego postanowienia sądowi krajowemu nie może zostać podważone ze względu na stosowanie przepisów prawa krajowego dotyczących prawa do zaskarżenia postanowienia w sprawie wystąpienia z odwołaniem prejudycjalnym do Trybunału, pozwalających sądowi apelacyjnemu na zmianę tego postanowienia, jego uchylenie i nakazanie sądowi, który wydał to postanowienie, podjęcia na nowo zawieszzonego postępowania krajowego.
- 4) W obecnym stanie prawa wspólnotowego art. 43 WE i 48 WE należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniom państwa członkowskiego uniemożliwiającym spółce utworzonej na mocy prawa krajowego tego państwa członkowskiego, by przeniosła swoją siedzibę do innego państwa członkowskiego, zachowując przy tym status spółki podlegającej prawu krajowemu państwa członkowskiego, zgodnie z którego prawem została ona utworzona.

(¹) Dz.U. C 165 z 15.7.2006.